Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
föredraget den 16 januari 2025 [1]

Förenade målen C-281/23 P och C-282/23 P

Polskie sieci elektroenergetyczne SA,
RTE Réseau de transport d'électricité,
Svenska kraftnät,
TenneT TSO BV
mot

Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer)

”Överklagande – Inre marknaden för el – Förordning (EU) 2019/942 – Acers överklagandenämnd – Omfattning av prövningen av Acers beslut – Förordning (EU) 2017/2195 – Balansenergi – Systemansvariga för överföringssystem – Inrättande av europeiska plattformar för utbyte av balansenergi – Europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med automatisk aktivering (aFRR-plattformen) – Europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering (mFRR-plattformen) – Utarbetande och godkännande av genomföranderamar för plattformarna – Funktioner för att driva plattformarna – Kapacitet mellan elområden för utbyte av balansenergi – Acers beslut att avslå de systemansvarigas gemensamma förslag”

1. I förevarande mål om överklaganden yrkar flera systemansvariga för överföringssystem för el (nedan kallade systemansvariga för överföringssystem) [2] att två domar som tribunalen meddelade den 15 februari 2023 i målen Austrian Power Grid m.fl./Acer [3] och Austrian Power Grid m.fl./Acer [4] (nedan kallade de överklagade domarna) ska upphävas.

[1] Originalspråk: spanska.

[2] De systemansvariga för överföringssystemen ansvarar för drift, underhåll och, vid behov, utveckling av överföringssystemet inom ett visst område och, i förekommande fall, dess sammanlänkningar med andra system. De ska se till att sammanlänkade system med högspänningsnät och nät med extra hög spänning har långsiktig förmåga att tillgodose en rimlig efterfrågan på elöverföring i syfte att leverera till slutkunder eller distributörer, men det innefattar inte leverans.

[3] T-606/20, EU:T:2023:64.

[4] T-607/20, EU:T:2023:65.

2. Genom dessa domar ogillade tribunalen talan om ogiltigförklaring som väckts av vissa systemansvariga för överföringssystem mot två beslut som överklagandenämnden vid Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) meddelade den 16 juli 2020, genom vilka giltigheten av följande beslut av denna byrå fastställdes:

– Beslut 02/2020 av den 24 januari 2020 om genomföranderamen för den europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med automatisk aktivering (nedan kallad aFRR-plattformen).[5]

– Beslut 03/2020 av den 24 januari 2020 om genomföranderamen för den europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering (nedan kallad mFRR-plattformen).[6]

3. Överklagandena väcker i korthet två frågor, varav den ena är mer allmän och den andra av synnerligen teknisk karaktär. Frågorna syftar till att få klarlagt huruvida tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning

– då den bedömde omfattningen av den prövning (fullständig eller begränsad) som överklagandenämnden gjorde av Acers beslut 02/2020 och 03/2020,

– då den tolkade artiklarna 20 och 21, å ena sidan, och artikel 37, å den andra, i förordning (EU) 2017/2195,[7] vilka reglerar mFRR- respektive aFRR-plattformarna och ”beräkningen av kapacitet mellan elområden”.

I. Tillämpliga bestämmelser

A. Förordning 2017/2195

4. I artikel 20 (”Europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering”) föreskrivs följande:

”1. Senast ett år efter denna förordnings ikraftträdande ska alla systemansvariga för överföringssystem utarbeta ett förslag till genomföranderam för en europeisk plattform för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering.

2. Den europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering, som drivs av systemansvariga för överföringssystem eller genom en enhet som de systemansvariga för överföringssystemen skapar själva, ska vara baserad på gemensamma styrningsprinciper och affärsprocesser och ska bestå av minst funktionen för aktiveringsoptimering och funktionen för avräkning mellan systemansvariga för överföringssystem. Denna europeiska plattform ska tillämpa en multilateral TSO-TSO-modell med gemensamma rangordningslistor för att utbyta alla bud på balansenergi från alla

[5] Ärende A-001–2020 (konsoliderat). aFRR är en förkortning av engelskans *European platform for the exchange of balancing energy from frequency restoration reserves with automatic activation*.

[6] Ärende A-002–2020 (konsoliderat). mFRR är en förkortning av engelskans *European platform for the exchange of balancing energy from frequency restoration reserves with manual activation*.

[7] Kommissionens förordning (EU) 2017/2195 av den 23 november 2017 om fastställande av riktlinjer för balanshållning avseende el (EUT L 312, 2017, s. 6).

standardprodukter för frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering, med undantag för bud som inte är tillgängliga i enlighet med artikel 29.14.

3. Förslaget i punkt 1 ska åtminstone omfatta följande:

a) Utformningen på hög nivå av den europeiska plattformen.

b) Planen och tidsramarna för genomförandet av den europeiska plattformen.

c) Definitionen av de funktioner som krävs för att driva den europeiska plattformen.

d) De föreslagna reglerna om styrning och drift av den europeiska plattformen, baserade på principen om icke-diskriminering och säkerställande av rättvis behandling av alla deltagande systemansvariga för överföringssystem och att ingen systemansvarig för överföringssystem drar nytta av oberättigade ekonomiska fördelar genom deltagande i den europeiska plattformens funktioner.

e) Den föreslagna utformningen av den enhet eller de enheter som kommer att utföra de uppgifter som fastställs i förslaget …

…

4. Senast sex månader efter godkännandet av förslaget till genomföranderam för en europeisk plattform för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering ska alla systemansvariga för överföringssystem utse den föreslagna enhet eller de föreslagna enheter som har anförtrotts att driva den europeiska plattformen i enlighet med punkt 3 e.

5. Senast 18 månader efter godkännandet av förslaget till genomföranderam för en europeisk plattform för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering får alla systemansvariga för överföringssystem utarbeta ett förslag till ändring av den europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering i enlighet med punkt 1. Föreslagna ändringar ska stödjas av en kostnads-nyttoanalys som utförs av alla systemansvariga för överföringssystem i enlighet med artikel 61. Förslaget ska anmälas till kommissionen.

…”

5. Artikel 21 (”Europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från frekvensåterställningsreserver med manuell aktivering”) har ett liknande innehåll som artikel 20.

6. Artikel 37 (”Beräkning av kapacitet mellan elområden”) har följande lydelse:

”1. Efter stängningstiden för kapacitetstilldelning mellan elområden på intradagsmarknaden ska systemansvariga för överföringssystem fortlöpande uppdatera tillgången på kapacitet mellan elområden för utbyte av balansenergi eller för driften av processen för nettning av obalanser. Kapaciteten mellan elområden ska uppdateras varje gång en del av kapaciteten mellan elområden har använts eller när kapaciteten mellan elområden har räknats om.

2. Före genomförandet av metoden för kapacitetsberäkning i enlighet med punkt 3 ska de systemansvariga för överföringssystemen använda den kapacitet mellan elområden som återstår efter stängningstiden för kapacitetstilldelning mellan elområden på intradagsmarknaden.

3. Senast fem år efter denna förordnings ikraftträdande ska alla systemansvariga för överföringssystemen i en kapacitetsberäkningsregion utarbeta en metod för beräkningen av kapacitet mellan elområden inom balanstidsramen för utbyte av balansenergi eller för driften av processen för nettning av obalanser. En sådan metod ska undvika snedvridningar på marknaden och ska vara förenlig med den metod för beräkning av kapacitet mellan elområden som tillämpas på tidsramen för intradagsmarknaden i enlighet med förordning (EU) 2015/1222.”

B. Förordning (EU) 2019/942[8]

7. I artikel 6.10 i förordning 2019/942 (”Uppgifter för Acer i fråga om tillsynsmyndigheterna”) föreskrivs följande:|

”Acer ska vara behörig att fatta enskilda beslut om tillsynsfrågor som påverkar gränsöverskridande handel eller gränsöverskridande systemsäkerhet och som kräver ett gemensamt beslut av minst två tillsynsmyndigheter, när tillsynsmyndigheterna har tilldelats befogenheter genom en av följande rättsakter:

a) En unionslagstiftningsakt som antagits enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

b) Nätföreskrifter och riktlinjer som har antagits före den 4 juli 2019 och senare översyner av dessa nätföreskrifter och riktlinjer, eller|

c) Nätföreskrifter och riktlinjer som antagits som genomförandeakter enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011.

Acer ska vara behörig att fatta enskilda beslut som anges i första stycket i följande situationer:

a) Om de behöriga tillsynsmyndigheterna inte har kunnat nå en överenskommelse inom sex månader efter hänskjutande av ärendet till den sista av dessa tillsynsmyndigheter, eller inom fyra månader i fall som omfattas av artikel 4.7 i denna förordning eller artikel 59.1 c eller artikel 62.1 f i direktiv (EU) 2019/944, eller

b) På grundval av en gemensam begäran av de behöriga tillsynsmyndigheterna.

De behöriga tillsynsmyndigheterna kan gemensamt begära att den period som avses i andra stycket i denna punkt förlängs med en period på högst sex månader, utom i fall som omfattas av artikel 4.7 i denna förordning eller artikel 59.1 c eller artikel 62.1 f i direktiv (EU) 2019/944.

När befogenheter att fatta beslut i gränsöverskridande frågor som avses i första stycket tilldelats tillsynsmyndigheterna i nya nätföreskrifter och riktlinjer som har antagits som delegerade akter efter den 4 juli 2019 ska Acer endast vara behörig att på frivillig bas fatta beslut enligt andra stycket led b på begäran som gjorts av minst 60 % av de behöriga tillsynsmyndigheterna. Om endast två tillsynsmyndigheter berörs får en av dem hänskjuta fallet till Acer.

[8] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (omarbetning) (EUT L 158, 2019, s. 22).

Senast den 31 oktober 2023 och därefter vart tredje år ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om det eventuella behovet av att ytterligare stärka Acers medverkan i fall som rör tvister mellan tillsynsmyndigheter om gemensamma beslut i frågor för vilka befogenheter tilldelats dessa tillsynsmyndigheter genom en delegerad akt efter den 4 juli 2019. När så är lämpligt ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag om överföring av nödvändiga befogenheter till Acer eller om ändring av Acers befogenheter.”

II. Bakgrund

8. I punkterna 2–18 i de överklagade domarna beskrivs bakgrunden till de två målen på det sätt som jag sammanfattar nedan.

9. Efter ikraftträdandet av förordning 2017/2195 den 18 december 2017 utarbetade alla systemansvariga för överföringssystem, i enlighet med artikel 20.1 i denna förordning, ett metodförslag för hur man skulle genomföra mFRR och, i enlighet med artikel 21.1 i denna förordning, ett metodförslag för hur man skulle genomföra aFRR.

10. Den 18 december 2018 översände de systemansvariga, i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 a i förordning 2017/2195, sina förslag till aFRR- och mFRR-metod till samtliga nationella tillsynsmyndigheter för godkännande.

11. Acer godtog inte dessa första förslag och de systemansvariga översände ett andra och ett tredje förslag, inklusive vissa varianter.

12. Som svar på ett e-postmeddelande från Acer daterat den 17 december 2019 skickade de systemansvariga den 18 december 2019 en ändrad version av det tredje aFRR-förslaget och det tredje mFRR-förslaget till Acer. De bekräftade att en enda enhet (en enda systemansvarig eller ett bolag som ägs av de systemansvariga) skulle ges i uppdrag att fullgöra de funktioner som specifikt krävs för att driva mFRR-plattformen, nämligen aktiveringsoptimeringen och avräkningen mellan systemansvariga för överföringssystem, och att genomförandet av kapacitetsförvaltningen, som är en funktion som omfattar flera plattformar, kunde anförtros en annan separat enhet (en enda systemansvarig eller ett bolag som ägs av de systemansvariga).

13. Den 20 december 2019 upprättade Acer en slutlig version av sina utkast till beslut om aFRR-metoden och mFFR-metoden, vilka delgavs de systemansvariga.

14. Den 24 januari 2020 antog Acer beslut 02/2020 om aFRR-metoden och beslut 03/2020 om mFRR-metoden.

15. Den 23 mars 2020 överklagade Austrian Power Grid, ČEPS, a.s., Polskie sieci elektroenergetyczne SA, Red Eléctrica de España SA, RTE Réseau de transport d’électricité och Svenska kraftnät, i enlighet med artikel 28 i förordning 2019/942, beslut 02/2020, som ursprungligen registrerades under nummer A-001–2020 vid Acers överklagandenämnd. TenneT TSO BV och TenneT TSO GmbH överklagade bland annat beslut 02/2020, som ursprungligen registrerades under nummer A-004–2020, vid Acers överklagandenämnd. Eftersom dessa ärenden rörde samma sak, beslutade överklagandenämnden senare att förena dem under ärendenummer A-001–2020 (konsoliderat).

16. Den 16 juli 2020 fastställde överklagandenämnden beslut 02/2020 och sökandenas överklagande i ärende A-001–2020 (konsoliderat) avslogs.

17. Mot beslut 03/2020, avseende mFRR-metoden, lämnade samma systemansvariga in två överklaganden till Acers överklagandenämnd, vilka förenades och registrerades med nummer A-002–2020 (konsoliderat).

18. Den 16 juli 2020 fastställde överklagandenämnden beslut 03/2020 och sökandenas överklagande i ärende A-002–2020 (konsoliderat) avslogs.

III. Förfarandet vid tribunalen

19. Den 30 september 2020 väckte flera systemansvariga i två olika mål talan om ogiltigförklaring av Acers överklagandenämnds beslut A-001–2020 och A-002–2020 av den 16 juli 2020, genom vilka Acers beslut 02/2020 och 03/2020 fastställdes.

20. Den 15 februari 2023 ogillade tribunalen talan om ogiltigförklaring i dessa två mål genom de överklagade domarna.

IV. Överklagandet vid domstolen

21. Klagandena (Polskie sieci elektroenergetyczne, RTE Réseau de transport d'électricité, Affärsverket Svenska kraftnät och TenneT TSO) har yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen, helt eller delvis,

– upphäva de beslut som Acers överklagandenämnd meddelade den 16 juli 2020 i ärende A-001–2020 och i ärende A-002–2020, helt eller delvis, och

– förplikta Acer att ersätta klagandenas rättegångskostnader i målet om överklagande vid domstolen och i målet vid tribunalen.

22. Acer har yrkat att domstolen ska

– Fastställa att överklagandena helt eller delvis inte kan tas upp till sakprövning och i vart fall att de är uppenbart ogrundade, och att de skall ogillas i sin helhet, och

– förplikta klagandena att bära sina egna och Acers rättegångskostnader i detta mål.

23. I sina överklaganden har klagandena åberopat två grunder till stöd för att de överklagade domarna ska upphävas:

– Tribunalen gjorde fel då den slog fast att Acers överklagandenämnd inte hade åsidosatt sin skyldighet att företa en fullständig prövning av uppenbara felaktigheter i det angripna beslutet.

– Tribunalen tillämpade artiklarna 20, 21 och 37 i förordning 2017/2195 felaktigt då den prövade den rättsliga grunden för driften av plattformarna aFRR och mFRR. Tribunalen avgjorde tvisten till förmån för Acers och dess överklagandenämnds ståndpunkt med en tolkning som på ett

otillbörligt sätt gynnar Acers befogenheter till nackdel för de systemansvariga och för de nationella tillsynsmyndigheterna.

24. Innan jag bedömer var och en av de två grunderna för överklagandet ska jag ta ställning till invändningarna om att överklagandet inte kan tas upp till sakprövning.

V. Huruvida överklagandet kan tas upp till sakprövning

25. Acer gör gällande att överklagandena inte kan tas upp till sakprövning av följande skäl:

– Grunderna för överklagandet återger argument som de systemansvariga för överföringssystemen redan har anfört vid tribunalen. De innebär en ny prövning av frågor som redan avgjorts av tribunalen, vilket inte är tillåtet i ett överklagande. [9]

– Vad beträffar den första grunden har den ingen praktisk betydelse, eftersom den rättsliga avvikelsen avser en fotnot i överklagandenämndens beslut, i vilken överklagandenämnden gör gällande att dess prövning är begränsad till det uppenbara felet i de tekniska delarna av beslutet. De systemansvariga för överföringssystemen medger att överklagandenämnden ändå i praktiken gjorde en fullständig prövning. Om så är fallet är grunden för överklagandet hypotetisk och saknar praktisk betydelse. Den kan inte heller medföra någon fördel för dem. [10]

26. Denna dubbla invändning om rättegångshinder kan inte godtas.

27. När en klagande har ifrågasatt tribunalens tolkning eller tillämpning av unionsrätten, kan de rättsfrågor som prövats av tribunalen på nytt tas upp till diskussion i målet om överklagande. Om klaganden inte på detta sätt kunde utforma sitt överklagande med stöd av grunder och argument som redan hade åberopats vid tribunalen, skulle överklagandeinstitutet mista en del av sitt syfte. [11] Det följer av fast praxis från EU-domstolen att en klagande får åberopa grunder som följer av den överklagade domen och som syftar till att bestrida domens rättsliga grund. [12]

28. Så är fallet i förevarande mål: klagandena har i sina grunder för ogiltigförklaring åberopat den (påstådda) felaktiga rättstillämpning som tribunalen har gjort sig skyldig till. Att i ett överklagande åberopa felaktig rättstillämpning i rättsfrågor som redan har prövats i första instans är, såsom nämnts, förenligt med den logik som ligger till grund för överklaganden.

29. Vad gäller den första grunden för överklagandet skulle ett godtagande av denna leda till att såväl domen som, i förekommande fall, överklagandenämndens beslut och Acers beslut upphävdes, vilket skulle påverka klagandenas rättsliga ställning. Klagandena har således ett intresse av att deras första grund för överklagandet, som inte är hypotetisk, godtas. Huruvida talan kan vinna bifall såvitt avser denna grund är en fråga som endast kan avgöras genom en prövning i sak.

[9] Beslut av den 16 mars 2021, XH/kommissionen (C-399/20, EU:C:2021:205, punkt 21), och beslut av den 12 november 2020, Lazarus/kommissionen (C-85/20 P, EU:C:2020:912, punkt 39).

[10] Dom av den 13 juli 2023, D & A Phrama/EMA (C-136/22 P, EU:C:2023:572, punkterna 43–45) och dom av den 27 mars 2019, Canadian Solar Emea m.fl./rådet (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkt 92).

[11] Dom av den 12 september 2006, Reynolds Tobacco m.fl./kommissionen (C-131/03 P, EU:C:2006:541, punkt 51), dom av den 16 maj 2002, ARAP m.fl./kommissionen (C-321/99 P, EU:C:2002:292, punkt 49), och dom av den 13 juli 2000, Salzgitter/kommissionen (C-210/98 P, EU:C:2000:397, punkt 43).

[12] Dom av den 26 februari 2020, SEAE/Alba Aguilera m.fl. (C-427/18 P, EU:C:2020:109, punkt 54), och dom av den 6 september 2018, Tjeckien/kommissionen (C-4/17 P, EU:C:2018:678, punkt 24).

VI. Den första grunden: Omfattningen av överklagandenämndens prövning av Acers beslut

A. Parternas argument

30. Klagandena anser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att Acers överklagandenämnd hade gjort en fullständig prövning av de angripna besluten.

31. Enligt klagandena gjorde tribunalen sig skyldig till detta fel genom att bortse från överklagandenämndens egen bedömning av omfattningen av den prövning som den gjort och genom att undersöka om prövningen var fullständig eller inte. Genom att göra detta har tribunalen enligt klagandena åsidosatt EU-domstolens praxis, såsom den framgår av domen Acer/Aquind. [13]

32. Acer tillbakavisar dessa argument.

B. Bedömning

33. I domen Acer/Aquind slog domstolen fast att Acers överklagandenämnd ska göra en *fullständig* prövning, inte bara av de rättsliga bedömningarna utan även av de komplicerade tekniska, vetenskapliga eller ekonomiska bedömningar som Acer har gjort i sina beslut. Överklagandenämnden kan inte inskränka sig till att göra en *begränsad* prövning, som bara är inriktad på huruvida Acer har gjort uppenbart oriktiga bedömningar. [14]

34. Det är här inte nödvändigt att närmare redogöra för de skäl som föranledde domstolen att ålägga Acers överklagandenämnd att göra denna form av prövning, [15] efter att ha tolkat artiklarna 18 och 19 i förordning (EG) nr 713/2009 [16]. Den rättspraxis som fastställdes i domen Acer/Aquind ifrågasätts inte i förevarande mål.

35. När Acers överklagandenämnd antog de beslut som är i fråga här (den 16 juli 2020) hade domen Acer/Aquind ännu inte meddelats. Vid den tidpunkten följde överklagandenämnden sin vanliga praxis, det vill säga en begränsad prövning av komplicerade tekniska, vetenskapliga eller ekonomiska bedömningar. Prövningen inskränkte sig till att kontrollera om Acer hade gjort några uppenbart oriktiga bedömningar i sina beslut.

36. Enligt tribunalen framgick det av de beslut som de systemansvariga för överföringssystemen hade överklagat [17] att ”överklagandenämnden, i enlighet med sin beslutspraxis vid den aktuella tidpunkten, gjorde en fullständig prövning endast av Acers rättsliga bedömningar i dess beslut 02/2020, men i övrigt inskränkte sig till en begränsad prövning av huruvida dess

[13] Dom av den 9 mars 2023, Acer/Aquind (C-46/21 P, EU:C:2023:182, punkterna 53–74) (nedan kallad domen Acer/Aquind).

[14] I mitt förslag till avgörande i det målet (C-46/21 P, EU:C:2022:695, punkterna 36–78) intog jag samma ståndpunkt.

[15] Beträffande Acers överklagandenämnds verksamhet fram till 2021, se Ollier, J.,och Piebalgs, A., ”The appeal procedure in the application of the EU Energy Law. Experience from ACER’s Board of Appeal 2016–2021”, *Robert Schuman Center Policy Paper*, 2023/06.

[16] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 211, 2009, s. 1).

[17] Tribunalen har hänvisat till fotnot 83 och punkt 193 i överklagandenämndens beslut rörande beslut 03/2020 samt fotnot 81 och punkt 192 i överklagandenämndens beslut rörande beslut 02/2020.

komplicerade tekniska bedömningar av de faktiska omständigheterna var behäftade med uppenbara fel, genom att medge att Acer i detta avseende hade ett visst utrymme för skönsmässig bedömning”. [18]

37. Tribunalen slog emellertid fast följande:

– ”[Ö]verklagandenämnden … inriktade [främst] sin prövning på de rättsliga bedömningar som Acer gjort i [de överklagade besluten], vilka denna gjort en fullständig prövning av” (punkt 203 i de överklagade domarna).

– ”I de sällsynta fall där överklagandenämnden … ombads att granska komplicerade tekniska bedömningar, genomförde överklagandenämnden i praktiken en prövning som gick utöver en begränsad prövning, vilket i praktiken innebar att överklagandenämnden uppfyllde sina skyldigheter vad gäller omfattningen av den prövning [av Acers beslut] som den var skyldig att göra” (punkt 204 i de överklagade domarna).

38. Tribunalens bedömning i dessa två mål om ogiltigförklaring står i kontrast till dess egen bedömning i mål T-735/18 [19], som är föremål för domen Acer/Aquind.

39. I mål T-735/18 godtog tribunalen ett liknande påpekande från Acers överklagandenämnd och kontrollerade inte huruvida Acers överklagandenämnd verkligen hade gjort en fullständig prövning av de komplicerade tekniska bedömningarna.

40. Även om byrån i målet Acer/Aquind hävdade att överklagandenämnden i själva verket hade gjort en fullständig prövning av de komplicerade tekniska frågorna, bekräftade EU-domstolen att tribunalen inte hade gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, eftersom det uttryckligen framgick av punkt 52 i överklagandenämndens beslut att överklagandenämnden hade för avsikt att begränsa sin prövning (av beslut nr 05/2018) till den uppenbart oriktiga bedömningen. [20]

41. Nu väljer tribunalen i stället ett annat synsätt. I stället för att utgå från att den prövning som överklagandenämnden gjorde av komplicerade tekniska frågor var begränsad, vilket överklagandenämnden själv hävdade, *fördjupade sig* tribunalen i de omtvistade besluten för att kontrollera huruvida överklagandenämnden hade gjort vad den påstod att den inte hade gjort.

42. Tribunalen drog därefter slutsatsen att överklagandenämnden *de facto* hade granskat Acers komplicerade tekniska bedömningar utan begränsning och på ett heltäckande sätt. Bland annat slog den fast att överklagandenämnden hade dragit slutsatsen att den fortlöpande uppdateringen av tillgången på kapacitet mellan elområden, i en centraliserad eller decentraliserad form, var en tekniskt nödvändig funktion för driften av aFRR- och mFRR-plattformarna. [21]

[18] De överklagade domarna, punkt 200. I de motsvarande punkterna (192 och 193) i sina beslut angav överklagandenämnden att det ur teknisk synvinkel är en *komplicerad teknisk fråga* att avgöra huruvida aFRR- och mFRR-plattformarna kräver den aktuella funktionen, och att Acer har ett utrymme för skönsmässig bedömning i denna fråga, samt att *överklagandenämndens prövning är begränsad till att kontrollera huruvida den har gjort en uppenbart oriktig bedömning*, i enlighet med dess beslutspraxis.

[19] Dom av den 18 november 2020, Aquind/Acer (T-735/18, EU:T:2020:542).

[20] Domen Acer/Aquind, punkterna 73 och 74.

[21] Punkt 204 i de överklagade domarna.

43. Enligt min mening har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att bortse från överklagandenämndens uttalande. Om överklagandenämnden medger att den gör en begränsad och marginell prövning av de komplicerade tekniska frågorna i de angripna Acer-besluten, förstår jag inte hur tribunalen kan bortse från detta uttalande och ersätta det med motsatsen.

44. Såsom jag föreslog i mitt förslag till avgörande i målet Acer/Aquind [22] och som domstolen bekräftade i sin dom [23], är tribunalen inte skyldig att pröva huruvida överklagandenämnden ”i själva verket” har gjort en fullständig kontroll av dessa frågor, när överklagandenämnden påstår sig ha gjort en *kontroll som är begränsad* till en bedömning av uppenbara fel i förhållande till de komplicerade tekniska frågorna i Acers beslut.

45. Mot denna bakgrund borde tribunalen i förevarande fall ha godtagit överklagandenämndens utsaga, eftersom överklagandenämnden är den som bäst vet vilken typ av prövning den har tillämpat i sina egna beslut.

46. Om överklagandenämnden, såsom är fallet i förevarande mål, gör gällande att den har gjort en begränsad och marginell prövning, ska tribunalen utan vidare ogiltigförklara nämndens beslut i enlighet med rättspraxis i målet Acer/Aquind. Till följd av denna ogiltigförklaring kommer överklagandenämnden att behöva fatta nya beslut genom en fullständig prövning av de komplicerade tekniska frågorna. [24]

47. Om överklagandenämnden däremot i ett beslut hävdar att den har gjort en fullständig prövning av de rättsliga och komplicerade tekniska bedömningar som ett beslut av Acer innehåller, ska tribunalen pröva omfattningen av denna prövning, för det fall sökandena anser att den inte är tillräckligt omfattande eller att den är otillräcklig. Om tribunalen inte gör detta utan godtar överklagandenämndens bedömning, åsidosätter den sökandenas rätt till ett effektivt domstolsskydd.

48. Mot bakgrund av ovanstående överväganden föreslår jag att överklagandet ska vinna bifall såvitt avser den första grunden.

VII. Den andra grunden: Tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av artiklarna 20, 21 och 37 i förordning 2017/2195 vid bedömningen av den rättsliga grunden för de funktioner som krävs för förvaltningen av aFRR- och mFRR-plattformarna

49. I korthet görs det i denna grund gällande att tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fann att den så kallade förvaltningsfunktionen för överföringskapacitet mellan elområden för balansändamål enligt förordning 2017/2195 är en funktion som krävs för förvaltningen av aFRR- och mFRR-plattformarna.

50. De två motstående ståndpunkterna bygger på följande argument:

– Att denna funktion ska fullgöras av de europeiska balanseringsplattformarna (Acers ståndpunkt, som stöds av överklagandenämnden och tribunalen).

[22] Punkterna 80 och 81.

[23] Domen Acer/Aquind, punkt 74.

[24] De berörda kommer att kunna bestrida detta nya beslut och väcka talan om ogiltigförklaring vid tribunalen, vilket garanterar deras rätt till ett effektivt domstolsskydd.

– Att denna funktion ska ligga på de systemansvariga för överföringssystemen (klagandenas uppfattning, vilken överensstämmer med den uppfattning som samtliga systemansvariga för överföringssystem hade före och efter Acers beslut 02/2020 och 03/2020). [25]

51. Ur teknisk synvinkel är det troligt att det hade varit ett lämpligt alternativ att tilldela de europeiska balanseringsplattformarna denna funktion. Av följande skäl anser jag dock att detta inte var unionslagstiftarens val, vilket återspeglas i artiklarna 20, 21 och 37 i förordning 2017/2195.

52. Enligt klagandena gjorde tribunalen en felaktig tillämpning av artiklarna 20, 21 och 37 i förordning 2017/2195 vid bedömningen av den rättsliga grunden för de funktioner som krävs för förvaltningen av aFRR- och mFRR-plattformarna. Klagandena har anfört följande argument:

– Tribunalen drog felaktigt slutsatsen att kapacitetsförvaltningen, som en samordnad och centraliserad process på multiplattformsnivå för att fortlöpande uppdatera tillgången på kapacitet mellan elområden, är en funktion som krävs för att driva mFRR- och aFRR-plattformarna i den mening som avses i artiklarna 20.3 c och 21.3 c i förordning 2017/2195.

– Enligt artikel 37 i förordning 2017/2195 ska systemansvariga för överföringssystem förvalta kapaciteten mellan elområden, men de är inte skyldiga att inkludera denna kapacitet som en nödvändig funktion vid utarbetandet av mFRR- och aFRR-plattformarna. Dessa plattformar utarbetas enligt olika förfaranden, som regleras i artiklarna 20 och 21 i ovannämnda förordning.

53. Klagandena har delat upp denna grund i två delar som har nära samband med varandra:

– Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att beräkningen av kapaciteten mellan elområden, som föreskrivs i artikel 37 i förordning 2017/2195, ska anses vara en funktion som krävs för att plattformarna mFRR och aFRR ska kunna fungera, vilket föreskrivs i artiklarna 20 och 21 i förordningen. Med detta resonemang har tribunalen enligt klagandena utvidgat systemet i artiklarna 20 och 21 till att omfatta den funktion som avses i artikel 37, i vilken ett annat regelverk föreskrivs.

– Tribunalen har gjort sig skyldig till en annan felaktig rättstillämpning när den tolkat artiklarna 20 och 21 i förordning 2017/2195, genom att blanda ihop de systemansvarigas rättsliga skyldigheter med de rättigheter som de systemansvariga har med avseende på mFRR- och aFRR-plattformarnas funktioner.

54. Acer har invänt mot dessa argument.

[25] Detta bekräftas av tribunalen i punkterna 142 och 143 i de överklagade domarna, vad gäller de systemansvarigas förslag före Acers beslut 02/2020 och 03/2020. Denna ståndpunkt vidhölls därefter av de systemansvariga, vilket bekräftades av Acer i dess beslut 14/2022 av den 30 september 2022 om ändring av genomföranderamen för mFRR-plattformen: ”The nature of the CMF [capacity management function] as a required function pursuant to Article 12(2) of ACER Decision 03/2020 is currently the subject matter of actions for annulments in case T-607/20 pending before the General Court. In that regard the TSOs [transmission system operators] mentioned that their submission in the present proceedings is without prejudice to their position, recorded in their final proposal of 18 December 2019 underlying Decision No 03/2020 of 24 January 2020, that the CMF is not a required platform function and does not fall within the scope of Articles 20, 21 and 22 of the EB Regulation” (fotnot 4).

55. Innan jag bedömer de två delar i vilka klagandena har delat upp den andra grunden för överklagandet, anser jag att det, med hänsyn till dess synnerligen tekniska karaktär, är lämpligt att förklara hur elbalansmarknaden fungerar och hur de europeiska plattformar som har skapats för att främja gränsöverskridande sammanlänkningar mellan nationella elbalansmarknader fungerar.

A. Inledande anmärkningar: elbalansmarknader och europeiska plattformar för utbyte av balansenergi

56. Med hänsyn till deras fysiska egenskaper finns det fyra typer av grossistmarknader för el, vilka behandlas i artiklarna 6–9 i förordning (EU) 2019/943: [26]

– Dagen före-marknader, där produktionen kan planeras och förhandlas fram en dag i förväg.

– Intradagsmarknader, där den planerade efterfrågan kan justeras med kort varsel beroende på förändringar i elproduktionen, särskilt med tanke på den ökande andelen energi från förnybara källor som vind och sol.

– Terminsmarknader, som försöker dämpa volatiliteten i spotpriserna. På så sätt skyddas marknadsaktörerna, inklusive ägare av anläggningar för produktion av förnybar el, från de risker som uppstår till följd av sådan volatilitet.

– Balansmarknader, som inrättas för att säkerställa att efterfrågan och utbud på elnätet alltid är utjämnade och för att neutralisera risken för elavbrott. För att uppnå detta mål är det nödvändigt att ha marknader där systemansvariga kan köpa den energi som behövs för att upprätthålla balansen i nätet [27] nära den fysiska leveranstiden.

57. Vad beträffar de sistnämnda marknaderna fastställer förordning 2017/2195 ”en EU-omfattande uppsättning tekniska och operativa regler och marknadsregler för att styra hur balansmarknaderna för el fungerar”. [28]

58. Närmare bestämt syftar förordning 2017/2195, för att bidra till utvecklingen av den inre elmarknaden i unionen, till att säkerställa att tilldelningen av energi från balansmarknaderna, som tidigare var begränsad till nationell nivå, gradvis genomförs på europeisk nivå, i enlighet med den tidtabell som anges i förordningen.

[26] Europaparlamentets och rådets förordning av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (omarbetning) (EUT L 158, 2019, s. 54).

[27] Enligt artikel 2.1 i förordning 2017/2195 avses med ”balansering” ”alla åtgärder och processer, inom alla tidsramar, genom vilka systemansvariga för överföringssystem fortlöpande säkerställer att systemfrekvensen bibehålls inom ett fördefinierat stabilitetsområde, såsom fastställs i artikel 127 i kommissionens förordning (EU) 2017/1485, och att nödvändiga reserver upprätthålls med hänsyn till den kvalitet som krävs, såsom fastställs i Del IV Avdelning V, Avdelning VI och Avdelning VII i kommissionens förordning (EU) 2017/1485”. Se kommissionens förordning (EU) 2017/1485 av den 2 augusti 2017 om fastställande av riktlinjer för driften av elöverföringssystem (EUT L 220, 2017, s. 1).

[28] I skäl 5 i förordning 2017/2195 anges också att i förordningen ”fastställs regler för upphandlingen av balanskapacitet, aktiveringen av balansenergi och den ekonomiska avräkningen mellan de balansansvariga parterna I förordningen krävs också att det utvecklas harmoniserade metoder för tilldelningen av överföringskapacitet mellan elområden för balansändamål. Sådana regler kommer att öka likviditeten på kortfristiga marknader genom att möjliggöra mer gränsöverskridande handel och en mer effektiv användning av det befintliga nätet för balansenergi. I takt med att buden på balansenergi kommer att konkurrera på EU-omfattande balanseringsplattformar kommer det också att ha positiva effekter på konkurrensen.”

59. I detta syfte används i förordning 2017/2195 fyra europeiska balanseringsplattformar [29] för var och en av de definierade standardbalanseringsprodukterna: [30]

– Den europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från ersättningsreserver, känd som RR-plattformen (*Replacement Reserve Platform*). Den föreskrivs i artikel 19 i förordning 2017/2195 och har utvecklats av systemansvariga för överföringssystem för att genomföra reserversättningsprocessen i enlighet med del IV i förordning 2017/1485. [31] Denna plattform har utvecklats inom ramen för projektet TERRE (*Trans-European Replacement Reserves Exchange*), vilket bygger på LIBRA-lösningen, som är ett gemensamt IT-system. [32] Plattformen har varit i drift sedan januari 2020 och dess funktion fastställs i genomföranderamen *Replacement Reserve Implementation Framework*. [33]

– mFRR-plattformen. Den föreskrivs i artikel 20 i förordning 2017/2195 och utvecklades inom ramen för projektet *Manually Activated Reserves Initiative* (MARI) och reglerades genom Acers beslut 03/2020. Den har varit i drift sedan den 5 oktober 2022 och medlemsstaternas systemansvariga för överföringssystem ansluter sig successivt till den.

– aFRR-plattformen. Den föreskrivs i artikel 21 i förordning 2017/2195 och utvecklades inom ramen för projektet *Platform for the International Coordination of Automated Frequency Restoration and Stable System Operation* (MARI) och reglerades genom Acers beslut 02/2020. Den har varit i drift sedan den 1 juni 2022 och medlemsstaternas systemansvariga för överföringssystem ansluter sig successivt till den.

– Den europeiska ramplattformen för processen för nettning av obalanser, känd som *Imbalance Netting Platform* eller *IN Platform*. Den föreskrivs i artikel 22 i förordning 2017/2195 och den inrättades den 24 juni 2021 på grundval av projektet *International Grid Control Cooperation*. [34] De systemansvariga för överföringssystemen har beslutat att använda samma IT-system och kommunikationskanaler för aFRR-plattformen och IN-plattformen.

[29] Beträffande dessa plattformar, se webbplatsen för European Network of Transmission System Operators for Electricity (ENTSO-E) https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/#implement, samt Acers webbplats https://www.acer.europa.eu/electricity/market-rules/electricity-balancing/balancing-energy-platforms. Se även analysen i Gröper, F. och Stamati, M., ”Network regulation and third party access”, i Jones, C. och Kettlewell, W-J. (red.), *EU Energy Law. Vol. I: The Internal Energy Market*, 5 uppl., Claeys & Casteels, Deventer, 2021, s. 38–41.

[30] Hur långt utvecklade dessa plattformar är framgår av ENTSO-E, *ENTSO-E Market Report 2023, s. 3*7 och 38, och 65–78, tillgänglig på https://ee-public-nc-downloads.azureedge.net/strapi-test-assets/strapi-assets/ENTSO_E_Market_Report_2023_11a344f1c1.pdf.

[31] https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/terre/. Syftet med ersättningsreserverna är att komma till rätta med eventuella avvikelser mellan produktion och förbrukning som kan identifieras efter att intradagsmarknaden stängt.

[32] Beträffande denna plattform, se förslag till avgörande av generaladvokat Kokott i målet Swissgrid/kommissionen (C-121/23 P, EU:C:2024:615), ett mål i vilket det ännu inte har meddelats dom och som endast rör den systemansvariga för överföringssystemet Swissgrids rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av en skrivelse från kommissionen som hindrar företaget från att delta i denna plattform.

[33] Utvecklandet av denna plattform beskrivs i *Implementation framework for the exchange of balancing energy from Replacement Reserves in accordance with Article 19 of Commission Regulation (EU) 2017/2195 of 23 November 2017 establishing a guideline on electricity balancing* av den 10 mars 2023, tillgänglig på https://www.cnmc.es/sites/default/files/4623805.pdf. Se upplysningarna om den på https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/terre/.

[34] Se informationen om *European platform for operating the imbalance netting process* på https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/imbalance-netting/.

60. De systemansvariga för överföringssystemen har utsett Amprion GmbH och TransnetBW GmbH till enheter för utveckling, underhåll och förvaltning av mFRR- och aFRR/IN-plattformarna.[35] Som Acer påpekade vid förhandlingen skulle de systemansvariga för överföringssystemen ansluta sig successivt till dessa plattformar under en övergångsperiod fram till den 24 juni 2024, men i praktiken har denna process försenats.[36]

61. Skillnaden mellan mFRR- och aFRR-plattformarna ligger, som titlarna anger, i huruvida ”… balansenergi aktiveras manuellt av en operatör eller automatiskt som återkopplad reglering”.[37]

B. Den första delen av den andra grunden: sammanblandning av de rättsliga skyldigheter som följer av artikel 37 och artiklarna 20 och 21 i förordning 2017/2195

62. Klagandena gör gällande att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att beräkningen av kapaciteten mellan elområden ska anses vara en funktion som krävs för att plattformarna mFRR och aFRR ska fungera. På så sätt har tribunalen enligt klagandena utvidgat systemet i artiklarna 20 och 21 i förordning 2017/2195 till att omfatta den funktion som avses i artikel 37, i vilken ett annat regelverk föreskrivs.

63. Enligt tribunalen hade överklagandenämnden rätt i sin slutsats att kapacitetsförvaltningsfunktionen är en av de funktioner som krävs för att driva aFRR- och mFRR-plattformarna. Tribunalens resonemang i detta hänseende kan sammanfattas på följande sätt:[38]

– Förslag till metoder som lämnas in av systemansvariga för överföringssystem bör innehålla en definition av de funktioner som krävs för att driva aFRR- och mFRR-plattformarna.

– Av förordning 2017/2195 följer att dessa plattformar åtminstone ska omfatta funktionen för aktiveringsoptimering[39] och funktionen för avräkning mellan systemansvariga för överföringssystem, men andra funktioner är inte uteslutna.

– Närmare bestämt är funktionen ”beräkning av kapaciteten mellan elområden” en av de funktioner som krävs för att aFRR- och mFRR-plattformarna ska fungera. Detta är särskilt fallet om det är nödvändigt att lägga till den funktionen för att utforma en sådan plattform på hög nivå enligt gemensamma principer för styrning och affärsprocesser.

– Vid en tolkning av uttrycket ”funktion som krävs för att driva aFRR- och mFRR-plattformarna” bör hänsyn tas till sammanhanget och de mål som eftersträvas med förordning 2017/2195. Enligt dessa kriterier är det de funktioner som är tekniskt och rättsligt *nödvändiga* för en effektiv och säker implementering och drift av dessa plattformar.

[35] ENTSO-E: *Explanatory document of proposals for amendment of the implementation frameworks for the European balancing platforms in accordance with articles 20(1), 21(1) and 22(1) of Commission Regulation (EU) 2017/2195 of 23 November 2017 establishing a guideline on electricity balancing*, 22 mars 2022, s. 4.

[36] Se dokumenten *aFRR-Platform Accession roadmap*, av den 26 september 2024, tillgängligt på PICASSO_12th_Accession_roadmap_ext.pdf (eepublicdownloads.blob.core.windows.net); och *mFRR-Platform Accession roadmap*, av den 10 oktober 2024, tillgängligt på MARI_Accession_roadmap_OCT_2024.pdf (eepublicdownloads.blob.core.windows.net).

[37] Se artikel 2.34 i förordning 2017/2195.

[38] Punkterna 110–124 i de överklagade domarna.

[39] Enligt artikel 2.39 i förordning 2017/2195 är ”funktionen för aktiveringsoptimering” ”den funktion som det innebär att använda den algoritm som tillämpas för att optimera aktiveringen av buden på balansenergi”.

– I rättsligt avseende föreskrivs i artikel 37.1 i förordning 2017/2195 att de systemansvariga kontinuerligt ska uppdatera tillgången på kapacitet mellan elområden för utbyte av balansenergi eller för nettning av obalanser.

– I tekniskt avseende är – såsom framgår av de förslag till aFRR- och mFRR-metoder som utarbetats av de systemansvariga för överföringssystemen – kontinuerlig uppdatering av denna kapacitet, som ligger till grund för kapacitetsförvaltningsfunktionen, en väsentlig del av aktiveringsoptimeringsfunktionen. Det sistnämnda är i sin tur en nödvändig funktion för plattformarna, som syftar till att optimera aktiveringen av de högst rankade buden på balansenergi (på den gemensamma rangordningslistan) i enlighet med den begränsade tillgången på kapacitet mellan elområden.

– Kapacitetsförvaltningsfunktionen lades för övrigt till plattformarna av de systemansvariga själva, för att plattformarna skulle tillgodose de krav på hög effektivitet och säkerhet som ställs i förordning 2017/2195.

64. Mot bakgrund av detta drog tribunalen slutsatsen att ”… uppgiften att fortlöpande beräkna och uppdatera tillgänglig överföringskapacitet mellan elområden med hjälp av en harmoniserad metod i förhållande till samtliga systemansvariga, sett till det mål att säkerställa en effektiv och säker drift av … plattformen som eftersträvas med förordning 2017/2195, i såväl tekniskt som juridiskt avseende [ska] betraktas som en funktion som krävs för att driva en plattform vars utformning, såsom påpekas i artikel 21.3 a [och artikel 20.3 a] i förordning 2017/2195, ska vara på hög nivå och motsvara gemensamma styrningsprinciper och affärsprocesser”. [40]

65. Denna slutsats upprepas i liknande ordalag på andra ställen i de överklagade domarna. Bland annat anges det i punkt 122 att ”… funktionen att fortlöpande uppdatera tillgänglig överföringskapacitet mellan elområden, som ligger till grund för kapacitetsförvaltningsfunktionen, och följaktligen själva kapacitetsförvaltningsfunktionen, tillsammans ska klassificeras som funktioner som krävs för att driva … plattformen”.

66. Min tolkning av förhållandet mellan artikel 37 och artiklarna 20 och 21 i förordning 2017/2195 skiljer sig från tribunalens. Jag kommer att behandla artikel 37, å ena sidan, och artiklarna 20 och 21, å andra sidan, var och en för sig och sedan sammanfatta mina argument om den kombinerade tolkningen av dessa bestämmelser.

1. Artikel 37 i förordning 2017/2195

67. I artikel 37 i förordning 2017/2195 fastställs regelverket för fortlöpande uppdatering av tillgången på kapacitet mellan elområden. Enligt det regelverket föreskrivs följande i artikel 37 i förordning 2017/2195:

– Efter stängningstiden för kapacitetstilldelning mellan elområden på intradagsmarknaden ska systemansvariga för överföringssystem fortlöpande uppdatera tillgången på kapacitet mellan elområden för utbyte av balansenergi eller för driften av processen för nettning av obalanser (punkt 1).

– Den kräver att senast fem år efter denna förordnings ikraftträdande ska alla systemansvariga för överföringssystemen i en kapacitetsberäkningsregion utarbeta en metod för beräkningen av

[40] Punkt 115 i de överklagade domarna.

kapacitet mellan elområden inom balanstidsramen för utbyte av balansenergi eller för driften av processen för nettning av obalanser (punkt 3).

– Där föreskrivs att före genomförandet av metoden för kapacitetsberäkning i enlighet med punkt 3 ska de systemansvariga för överföringssystemen använda den kapacitet mellan elområden som återstår efter stängningstiden för kapacitetstilldelning mellan elområden på intradagsmarknaden (punkt 2).

68. Påbuden i artikel 37 i förordning 2017/2195 riktar sig till systemansvariga för överföringssystem och innehåller inte någon hänvisning till de europeiska balanseringsplattformarna (artiklarna 19–22 i samma förordning).

69. Enligt min uppfattning, vilken överensstämmer med klagandenas, måste det göras en åtskillnad mellan de skyldigheter som åläggs de systemansvariga för överföringssystemen och de funktioner som tilldelas plattformarna. I förordning 2017/2195 behandlas dessa båda i systematiskt hänseende under olika rubriker:

– I kapitel 2 (”Europeiska plattformar för utbyte av balansenergi”) i avdelning II (”Elbalansmarknaden”) ingår artiklarna 20 och 21, vilka reglerar mFRR- och aFRR-plattformarna.

– Däremot regleras i kapitel 1 (”Utbyte av balansenergi eller processen för nettning av obalanser”) i avdelning IV (”Kapacitet mellan elområden för balanstjänster”) hur den tillgängliga kapaciteten mellan elområden ska användas (artikel 36) och beräknas (artikel 37) av de systemansvariga för överföringssystemen.

70. Distinktionen gäller inte endast i fråga om systematisk placering i förordning 2017/2195. Lydelsen av artikel 37 visar att den inte innehåller någon hänvisning eller korshänvisning till artiklarna 20 och 21. I synnerhet kan det inte utläsas av artikel 37 att en förvaltning av kapacitet mellan elområden *krävs* för att mFRR- och aFRR-plattformarna ska fungera. Vad plattformarna behöver är uppgifter om den balansenergi mellan elområden som är tillgänglig för utbyte mellan systemansvariga för överföringssystem för att kunna använda funktionen för aktiveringsoptimering.

71. Begreppet ”funktioner som krävs för att driva den plattformen” ingår inte bland de 45 begrepp som definieras i artikel 2 i förordning 2017/2195. Detta begrepp förekommer endast i artiklarna 20 och 21 i samma förordning, enligt vilka dess innebörd måste fastställas.

2. Artiklarna 20 och 21 i förordning 2017/2195

72. I den första punkten i dessa artiklar föreskrivs att systemansvariga för överföringssystem ska utarbeta ett förslag till genomföranderam för mFRR- och aFRR-plattformarna. I den andra punkten specificeras följande egenskaper hos de två plattformarna: i) De ska drivas av en systemansvarig för överföringssystem eller genom en enhet som de systemansvariga för överföringssystemen skapar själva. ii) De ska vara baserade på gemensamma styrningsprinciper och affärsprocesser. iii) De ska bestå av minst funktionen för aktiveringsoptimering och funktionen för avräkning mellan systemansvariga för överföringssystem. iv) De ska tillämpa en multilateral TSO-TSO-modell med gemensamma rangordningslistor för att utbyta alla bud på balansenergi från alla standardprodukter för frekvensåterställningsreserver med (manuell eller automatisk) aktivering.

73. Förslaget från den systemansvarige för överföringssystemet måste respektera dessa plattformsegenskaper och innehålla åtminstone de delar som anges i artiklarna 20.3 och 21.3 i förordning 2017/2195. Dessa delar omfattar ”a) utformningen på hög nivå av den europeiska plattformen” och ”c) definitionen av de funktioner som krävs för att driva den europeiska plattformen”.

74. Funktionerna hos mFRR- och aFRR-plattformarna *måste* omfatta aktiveringsoptimering och avräkning mellan systemansvariga för överföringssystem. Båda är därför funktioner *som krävs* för att driva mFRR- och aFRR-plattformarna. I samma utsträckning bör de ingå som sådana i de förslag som lämnas in av systemansvariga för överföringssystem.

75. Diskussionen har inriktats på tolkningen av uttrycket ”minst” i artiklarna 20.2 och 21.2 i förordning 2017/2195. Tribunalen ansåg att hänvisningen i de båda artiklarna till (minimi)funktionerna aktiveringsoptimering och avräkning mellan systemansvariga för överföringssystem inte hindrar Acer från att kräva att plattformarna, under samma rubrik för *funktioner som krävs*, även ska innehålla andra funktioner än dessa två.

76. Enligt min mening är denna tolkning dock inte korrekt. Lagstiftaren ville förse plattformarna med ett minimiinnehåll av funktioner, med tanke på att endast två var oumbärliga (”krävdes”) för att de skulle fungera. Naturligtvis finns det inget som hindrar att andra läggs till, till exempel funktionen att förvalta överföringskapacitet mellan elområden och Acer har ingen befogenhet att tvinga dem.

77. De systemansvariga för överföringssystem som är klagande i målet förnekar inte att uppgifter om överföringskapacitet mellan elområden är nödvändiga för en effektiv drift av balanseringsplattformar.[41] Av detta kan emellertid inte slutsatsen dras att beräkningen av dessa uppgifter måste utföras – som en nödvändig funktion – av den enhet som utsetts att driva plattformen eller av själva plattformen.

78. I själva verket är det artikel 37 i förordning 2017/2195 som föreskriver att de systemansvariga för överföringssystemen (och inte plattformarna) ska beräkna kapaciteten mellan elområden. Förfarandet för att beräkna och uppdatera uppgifterna om tillgången på kapacitet är de systemansvarigas ansvar.

79. Det faktum att sådana uppgifter är nödvändiga för att mFRR- och aFRR-plattformarna ska fungera korrekt (om vilket det inte råder någon oenighet mellan parterna) innebär, som nämnts, inte att beräkningarna av kapaciteten mellan elområden eller den fortlöpande uppdateringen av dem nödvändigtvis måste anförtros dessa plattformar, genom Acers beslut. Jag vill understryka att beräkningen av kapaciteten mellan elområden inte nödvändigtvis måste göras som en funktion *som krävs* för plattformarna och av de enheter som ansvarar för driften av dem.

80. De frågor som EU-domstolen ställde vid förhandlingen visade att artikel 37 i förordning 2017/2195 tilldelar systemansvariga för överföringssystem, under tillsyn av nationella tillsynsmyndigheter, rollen att ta fram uppgifter om kapacitet mellan elområden för utbyte av balansenergi och att kontinuerligt uppdatera dessa uppgifter. Det är endast systemansvariga för överföringssystem som har de tekniska resurserna och kan ta fram sådana uppgifter, så det är

[41] Punkt 32 i deras överklaganden.

inte möjligt att överföra funktionen att ta fram sådana uppgifter till en plattforms algoritm. I annat fall skulle elförsörjningstryggheten, som de systemansvariga för överföringssystemen ansvarar för inom sina respektive territorier, kunna äventyras.

81. Jag anser därför att det är fel att betrakta funktionen att ta fram och uppdatera uppgifter om balansenergi mellan elområden som en av de funktioner som krävs för driften av aFRR- och mFRR-plattformarna. De båda plattformarna kan inte hantera kapaciteten mellan elområden för utbyte av balansenergi och uppdateringen av den, även om de behöver dessa uppgifter för sin verksamhet. Systemansvariga för överföringssystem är skyldiga att överföra sådana uppgifter till plattformarna individuellt eller, om det är mer praktiskt, på ett centraliserat sätt via en gemensam IT-modul.

3. Skälen till att överklagandet ska bifallas såvitt avser den första delen av den andra grunden

82. För det första fungerade mFRR- och aFRR-plattformarna, till att börja med, utan funktionen för förvaltning av kapacitet mellan elområden, vilket tribunalen medgav. [42]

83. Detta berodde på att de systemansvariga för överföringssystemen, i enlighet med artikel 37.3 i förordning 2017/2195, var skyldiga att i förväg utveckla en metod för beräkning av kapacitet för överföring mellan elområden inom balanstidsramen. De systemansvariga för överföringssystemen beslutade att denna funktion skulle utföras med hjälp av en IT-modul, på ett samordnat och centraliserat sätt, på multiplattformsnivå, för vilket de först måste skapa denna modul och organisera dess förvaltning. [43]

84. För det andra fastställs, som nämnts, i artikel 37 i förordning 2017/2195 ett regelverk för fortlöpande uppdatering av tillgången på kapacitet mellan elområden och för att ta fram en metod för att beräkna denna kapacitet. Detta regelverk skiljer sig från det som gäller för de fyra europeiska balanseringsplattformarna (artiklarna 19–22 i samma förordning). De utgör olika system, vilket återspeglar lagstiftarens val att ge dem ett självständigt innehåll.

85. För det tredje skiljer sig det beslutsförfarande som tillämpas för inrättandet av mFRR- och aFRR-plattformarna från det som används i artikel 37 i förordning 2017/2195. Enligt artikel 5.2 i den förordningen ska tillsynsmyndigheterna godkänna de förslag som läggs fram av systemansvariga för överföringssystem rörande ”a) ramarna för inrättandet av de europeiska plattformarna i enlighet med artiklarna 20.1, 21.1 …”, och ”b) ändringarna av ramarna för inrättandet av de europeiska plattformarna i enlighet med artiklarna 20.5 och 21.5”. Därför beslutar Acer, på förslag av de systemansvariga för överföringssystemen, om genomföranderamarna och deras ändringar när det gäller mFRR- och aFRR/IN-plattformarna.

86. Däremot ankommer det på de systemansvariga för överföringssystemen att föreslå och på de nationella tillsynsmyndigheterna i den berörda regionen att, i enlighet med artikel 5.3 f i förordning 2017/2195, godkänna metoden för beräkningen av kapacitet mellan elområden för varje kapacitetsberäkningsregion, i enlighet med artikel 37.3. [44] Det är möjligt för Acer att ingripa i dessa fall när de nationella tillsynsmyndigheterna inte kan nå en överenskommelse eller begär att Acer ska fatta beslut, i enlighet med artikel 5.7 i förordning 2017/2195 och artikel 6.10 b andra stycket i förordning 2019/942.

[42] De överklagade domarna, punkterna 120 och 121.

[43] En förklaring till denna modul finns i ENTSO-E, *ENTSO-E Market Report 2023, s. 7*8 och 79.

[44] Se dom av den 7 september 2022, BNetzA/Acer (T-631/19, EU:T:2022:509, punkterna 37–39).

87. Nyttan och den ökade effektiviteten av att inkludera funktionen för förvaltning av kapacitet mellan elområden för balansändamål i de europeiska plattformarna, motiverar enligt min mening inte att Acer underförstått tillerkänns en befogenhet att kvalificera den som en funktion som krävs för driften av aFRR- och mFRR-plattformarna. Det är de systemansvariga för överföringssystemen som har de tekniska resurserna för att beräkna och uppdatera kapaciteten mellan elområden och det är inte uppenbart att aFRR- och mFRR-plattformarna kan göra detta på ett mer effektivt sätt. En sådan underförstådd befogenhet skulle dessutom strida mot artikel 37 i förordning 2017/2195. [45]

88. För det fjärde ålägger artikel 37.1 i förordning 2017/2195 systemansvariga för överföringssystem att kontinuerligt uppdatera tillgången på kapacitet mellan elområden för utbyte av balansenergi. Det innebär att varje systemansvarig för överföringssystem åläggs en skyldighet att förvalta överföringskapaciteten, vilket är nödvändigt för att möjliggöra överföring av energi mellan elområden. I artikel 37 sägs ingenting om att denna funktion ska anförtros de europeiska balanseringsplattformarna.

89. Artikel 37.1 i förordning 2017/2195 leder således till slutsatsen att informationen om den balansenergi som kan överföras mellan elområden tillhandahålls av varje systemansvarig för överföringssystem. Som jag tidigare har påpekat är det de systemansvariga för överföringssystemen som har de tekniska möjligheterna att tillhandahålla uppgifter om tillgänglig kapacitet för balansenergi mellan elområden. Detta argument vinner ytterligare stöd av artikel 37.2 där det anges att de systemansvariga, före utvecklandet och genomförandet av metoden för kapacitetsberäkning i enlighet med punkt 3, för överföringssystemen ska använda den kapacitet mellan elområden som återstår efter stängningstiden för kapacitetstilldelning mellan elområden på intradagsmarknaden.

90. För det femte föreskrivs i artikel 37.3 i förordning 2017/2195 ett successivt införande av en harmoniserad förvaltning av funktionen för kapacitet mellan elområden för balansändamål. Närmare bestämt föreskrivs det att alla systemansvariga för överföringssystemen i en kapacitetsberäkningsregion inom fem år ska utarbeta en metod för beräkningen av kapacitet mellan elområden för utbyte av balansenergi. Det är således de systemansvariga för överföringssystemen som utarbetar denna metod och de nationella tillsynsmyndigheterna som godkänner den. Det är även de systemansvariga för överföringssystemen som är skyldiga att se till att den är förenlig med den metod för beräkning av kapacitet mellan elområden som tillämpas på tidsramen för intradagsmarknaden i enlighet med förordning (EU) 2015/1222. [46]

91. Till skillnad från tribunalen anser jag inte att det skulle vara logiskt att anförtro de europeiska plattformarna funktionen för förvaltning av kapacitet mellan elområden, samtidigt som det är de systemansvariga för överföringssystemen som ansvarar för att utveckla metoderna för denna kapacitet mellan elområden och de nationella tillsynsmyndigheterna som godkänner dem. Det måste finnas en överensstämmelse mellan artikel 37.1 och 37.3 i förordning 2017/2195, vilket enligt min mening inte är fallet i den överklagade domen.

92. Tribunalen har inte tagit vederbörlig hänsyn till förhållandet mellan artikel 37.3 i förordning 2017/2195 och förordning 2015/1222. Såsom jag tidigare har framhållit kräver den första bestämmelsen överensstämmelse mellan metoden för att beräkna kapaciteten mellan elområden

[45] Se tribunalens dom av den 24 oktober 2019, E-Control/Acer (T-332/17, EU:T:2019:761, punkt 69), och dom av den 25 september 2024, RTE/Acer (T-472/21, EU:T:2024:648, punkt 194).

[46] Kommissionens förordning (EU) 2015/1222 av den 24 juli 2015 om fastställande av riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning (EUT L 197, 2015, s. 24).

för balansenergi, som utvecklas av de systemansvariga för överföringssystemen, och den beräkningsmetod för kapaciteten mellan elområden som tillämpas på tidsramarna för dagen före- och intradagsmarknaderna. I förordning 2015/1222 föreskrivs i artikel 15.1 att alla systemansvariga för överföringssystem tillsammans ska utarbeta ett gemensamt förslag om fastställande av kapacitetsberäkningsregioner, och i artikel 20.2 att alla systemansvariga för överföringssystem i varje kapacitetsberäkningsregion ska lämna in ett förslag till en gemensam metod för samordnad kapacitetsberäkning inom respektive region.

93. Följaktligen föreskrivs inte någon gemensam metod för alla systemansvariga för överföringssystem[47] i förordning 2015/1222 för beräkning av kapacitet mellan elområden inom tidsramen för dagen före- och intradagsmarknaderna, utan flera olika regionala metoder. Beräkningen av kapaciteten mellan elområden för utbyte av balansenergi behöver inte nödvändigtvis utföras med hjälp av en enda harmoniserad och obligatorisk metod för alla systemansvariga för överföringssystem.

94. För det sjätte är tribunalens systematiska och teleologiska tolkning av förordning 2017/2195 inte avgörande för att klassificera förvaltningen av kapaciteten mellan elområden för utbyte av balansenergi som en funktion som krävs för driften av mFRR- och aFRR-plattformarna.

95. För att uppnå de mål som fastställs i skälen 1, 6, 7 och 10 samt artikel 3 i förordning 2017/2195, räcker det att de systemansvariga för överföringssystemen på lämpligt sätt tillhandahåller de europeiska plattformarna uppgifter om kapacitet mellan elområden för utbyte av balansenergi.

96. Överklagandet bör således vinna bifall såvitt avser den andra grundens första del.

C. Den andra delen av den andra grunden: underlåtenhet att uppfylla de systemansvarigas rättsliga skyldigheter och deras rättigheter enligt artiklarna 20 och 21 i förordning 2017/2195

97. I den andra grundens andra del har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte göra åtskillnad mellan, å ena sidan, de skyldigheter som åläggs systemansvariga för överföringssystemen vad gäller de funktioner ”som krävs” för driften av mFRR- och aFRR-plattformarna och, å andra sidan, deras rätt att föreslå att ytterligare funktioner ska införas på dessa plattformar. De hävdar att Acer inte kan ålägga dem några ytterligare uppgifter, vilket strider mot överklagandenämndens och tribunalens slutsatser.

98. Acer tillbakavisar detta argument och anser att tolkningen i de överklagade domarna är rättsligt korrekt.

99. Utgångspunkterna för tribunalens slutsats är bland annat följande:

– ”… i det tredje ändrade förslaget till mFRR[/aFRR]-genomföranderam, som Acer slutligen beaktade, [föreskrevs det] att en enda enhet skulle utses med ansvar för de två funktioner som krävs för att driva mFRR[/aFRR]-plattformen i den mening som avses i artikel 20.3 c i förordning 2017/2195, och till vilka det uttryckligen hänvisades i artikel 20.2 [artikel 21.2] i samma förordning, nämligen funktionen för aktiveringsoptimering och funktionen för

[47] I artikel 21.4 i förordning 2015/1222 föreskrivs att ”alla systemansvariga för överföringssystem i varje kapacitetsberäkningsregion ska så långt som möjligt använda harmoniserade indata till kapacitetsberäkningen”.

avräkning mellan systemansvariga för överföringssystem. I det tredje förslaget till mFRR[/aFRR]-genomföranderam betraktades även kapacitetsförvaltningen som en funktion som avsåg flera plattformar och vars genomförande var nödvändigt för att driva mFRR[/aFRR]-plattformen, även om denna funktion i förslaget inte hade klassificerats som en funktion som krävs för nämnda drift, i den mening som avses i artikel 20.3 c [artikel 21.3 c] i förordning 2017/2195 …” [48]

– ”… de systemansvariga [föreslog] i det tredje ändrade förslaget till mFRR[/aFRR]-genomföranderam själva, av skäl som syftar till att förbättra samordningen mellan balanseringsplattformarna, … att en enda enhet skulle utses med ansvar för att genomföra kapacitetsförvaltningen, såsom en funktion som omfattar flera plattformar. Visserligen hävdade de systemansvariga, till skillnad från Acer, att kapacitetsförvaltningen inte var en funktion som krävs för att driva varje plattform …” [49]

100. Tribunalen fastställde kort sagt överklagandenämndens beslut, som i sin tur hade fastställt Acers beslut i strid med de systemansvarigas ståndpunkt. Den fann att förvaltningen av kapacitet mellan elområden, enligt artikel 37 i förordning 2017/2195, ”tillsammans ska klassificeras” [50] som en funktion som krävs för att driva mFRR- och aFRR-plattformarna.

101. Efter att ha konstaterat att innehållet i denna del av den andra grunden för överklagandet i stor utsträckning överlappar med innehållet i den första grunden, anser jag att den felaktiga rättstillämpningen i de överklagade domarna även här består i att tribunalen inte fann att de funktioner som enligt artiklarna 20 och 21 i förordning 2017/2195 krävs för inrättandet av plattformarna mFRR och aFRR, såsom framgår av samma bestämmelser, är funktionen för aktiveringsoptimering och funktionen för avräkning mellan systemansvariga för överföringssystem.

102. Funktionen att fortlöpande uppdatera tillgången på kapacitet mellan elområden är, som nämnts, inte en funktion *som krävs* för driften av balanseringsplattformarna, utan den omfattas av, det annorlunda, regelverket i artikel 37 i förordning 2017/2195.

103. Genom att Acer, i motsats till de systemansvarigas ståndpunkt, tilldelar mFRR- och aFRR-plattformarna funktionen att förvalta och fortlöpande uppdatera tillgången på kapacitet mellan elområden, förlorar de systemansvariga och de nationella tillsynsmyndigheterna i praktiken den rätt de tilldelas genom artikel 37 i förordning 2017/2195. De berövas därmed sin befogenhet att gemensamt besluta om hur denna funktion bäst ska förvaltas, vilket enligt deras förslag var att utse en enda enhet för att förvalta kapaciteten som en funktion som omfattar flera plattformar.

104. I de förslag som lämnades till Acer för mFRR- och aFRR-plattformarna enades de systemansvariga för överföringssystemen om att kapacitetsförvaltningsfunktionen i själva verket var en funktion som avsåg flera plattformar och som skulle utföras av alla dessa plattformar på ett samordnat och centraliserat sätt. Beräkningen av tillgången på kapacitet mellan elområden skulle för samtliga berörda systemansvariga ombesörjas av en ”en IT-modul för kapacitetsförvaltning” som direkt skulle föra in resultaten från funktionen för optimering av aktiveringen av dessa plattformar.

[48] Punkt 135 i de överklagade domarna.

[49] Punkt 143 i de överklagade domarna.

[50] Punkt 122 i de överklagade domarna.

105. De systemansvariga för överföringssystemen angav i sina förslag att de ville ha full frihet att på ett samordnat och centraliserat sätt överlåta kapacitetsförvaltningen till en annan enhet än den enda enhet som ansvarar för att utföra aktiveringsoptimering och avräkning mellan systemansvariga för överföringssystem. I väntan på att kapacitetsförvaltningsfunktionen skulle införas på ett sådant samordnat och centraliserat sätt ansåg de systemansvariga för överföringssystemen att den enda enhet som ansvarar för att utföra aktiveringsoptimeringen och avräkningen mellan systemansvariga för överföringssystem i teorin också skulle kunna utföra kapacitetsförvaltningen genom att i aktiveringsoptimeringsfunktionen föra in de uppgifter som tillhandahålls av varje berörd systemansvarig för överföringssystem. [51]

106. Såsom jag redan har påpekat är det oomtvistat att mFRR- och aFRR-plattformarna behöver uppgifter om kapacitet mellan elområden för utbyte av balansenergi. Sådana uppgifter kan dock tillhandahållas plattformarna av systemansvariga för överföringssystem och behöver inte nödvändigtvis hanteras direkt på dessa plattformar.

107. Det finns inget som hindrar systemansvariga för överföringssystem från att i samförstånd besluta att föreslå att kapacitetsförvaltning ska ingå som en ytterligare funktion i mFRR- och aFRR-plattformarna, om detta skulle leda till effektivitetsvinster. Detta är emellertid ett beslut som är upp till dem och de nationella tillsynsmyndigheterna, i enlighet med artikel 37 i förordning 2017/2195, och som inte kan åläggas dem av Acer i enlighet med artiklarna 20 och 21 i samma förordning.

108. Jag anser således att överklagandet även bör vinna bifall såvitt avser den andra grundens andra del.

VIII. Tribunalens avgörande i målen om ogiltigförklaring

109. Enligt artikel 61 första stycket i domstolens stadga ska domstolen upphäva tribunalens avgörande om överklagandet är välgrundat. Domstolen kan själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande.

110. Jag föreslår att domstolen bifaller de systemansvarigas överklaganden och följaktligen upphäver de överklagade domarna. Jag anser inte att det är möjligt att delvis upphäva de överklagade domarna, eftersom de punkter som är behäftade med felaktig rättstillämpning är avgörande i dessa domar. De ska därför upphävas i sin helhet.

111. Jag anser dessutom att domstolen har tillgång till de uppgifter som krävs för att slutligt avgöra talan om ogiltigförklaring av de beslut som överklagats till tribunalen.

112. Av de skäl som anges ovan ska överklagandena vinna bifall såvitt avser den tredje grund för ogiltigförklaring som åberopats vid tribunalen, i den del den avser överklagandenämndens underlåtenhet att fullgöra sin skyldighet att göra en fullständig prövning av Acers beslut, samt den andra grunden för ogiltigförklaring i fjärde till åttonde delen. Följaktligen ska de två omtvistade besluten från Acers överklagandenämnd ogiltigförklaras i sin helhet.

[51] Se de överklagade domarna, punkterna 118 och 119.

IX. Rättegångskostnader

113. Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet bifalls och domstolen själv slutligt avgör saken.

114. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats.

115. Klagandena har yrkat att Acer ska ersätta rättegångskostnaderna. Om, såsom jag föreslår, deras överklaganden bifalls, ska Acer förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande och i förfarandet i första instans vid tribunalen.

X. Förslag till avgörande

116. Mot bakgrund av ovan anförda överväganden föreslår jag att domstolen ska

– bifalla överklagandena och upphäva tribunalens domar av den 15 februari 2023, Austrian Power Grid m.fl./Acer (T-606/20, EU:T:2023:64), och Austrian Power Grid m.fl./Acer (T-607/20, EU:T:2023:65),

– ogiltigförklara det beslut som fattats av överklagandenämnden vid Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) den 16 juli 2020 om fastställande av Acers beslut 02/2020 av den 24 januari 2020 om genomföranderamen för den europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från automatiskt aktiverade frekvensåterställningsreserver och om avslag på överklagandet i ärende A-001–2020 (konsoliderat),

– ogiltigförklara det beslut som fattats av överklagandenämnden vid Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) den 16 juli 2020 om fastställande av Acers beslut 03/2020 av den 24 januari 2020 om genomföranderamen för den europeiska plattformen för utbyte av balansenergi från manuellt aktiverade frekvensåterställningsreserver och om avslag på överklagandet i ärende A-002–2020 (konsoliderat), samt

– förplikta Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) att ersätta rättegångskostnaderna.